

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 86/18
Luksemburg, 19 czerwca 2018 r.

Wyrok w sprawie C-15/16
Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht / Ewald Baumeister

**Nie wszystkie informacje zawarte w dokumentacji nadzorczej organ nadzoru
finansowego muszą być poufne**

*Informacje, które mogły stanowić tajemnicę handlową, tracą zasadniczo swój poufny charakter,
jeżeli pochodzą sprzed pięciu lub więcej lat*

Ewald Baumeister jest jednym z inwestorów poszkodowanych w wyniku działalności niemieckiej spółki Phoenix Kapitaldienst, której model handlowy opierał się na stanowiącej oszustwo piramidzie finansowej. W 2005 r. wszczęto wobec Phoenix postępowanie upadłościowe, spółka ta została rozwiązana i znajduje się obecnie w likwidacji.

Ewald Baumeister zwrócił się do Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federalnego urzędu nadzoru usług finansowych) o udostępnienie mu niektórych dokumentów dotyczących spółki Phoenix, obejmujących sprawozdanie z audytu nadzwyczajnego, sprawozdania biegłych rewidentów, wewnętrzne dokumenty, sprawozdania i korespondencję, otrzymane lub sporządzone przez ten urząd w ramach nadzoru prowadzonego nad Phoenix. Ponieważ Bundesanstalt odmówił mu dostępu do tych dokumentów, E. Baumeister wniósł sprawę do niemieckich sądów.

Bundesverwaltungsgericht (federalny sąd administracyjny, Niemcy) zwrócił się w związku z tym do Trybunału Sprawiedliwości o sprecyzowanie zakresu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych¹, zgodnie z którą właściwe organy są zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej i, z wyjątkiem enumeratywnie wskazanych w dyrektywie przypadków, nie mają prawa do ujawniania poufnych informacji, które zostały im przekazane.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał orzekł przede wszystkim, że **wszystkie informacje dotyczące nadzorowanego przedsiębiorstwa** i przekazane przez nie właściwemu organowi, a także wszystkie oświadczenia tego organu zawarte w jego dokumentacji nadzorczej (włącznie z korespondencją z innymi organami), **nie stanowią bezwarunkowo poufnych informacji, objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.**

Za takie informacje należy uznać informacje, które, po pierwsze, nie mają publicznego charakteru i po drugie, których ujawnienie mogłoby naruszać interesy przekazującej je osoby fizycznej lub prawnej lub interesy osób trzecich lub też zagrażać prawidłowemu funkcjonowaniu systemu nadzoru działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych, który wprowadzono dyrektywą.

Trybunał stwierdził następnie, że **informacje, które mogły stanowić w danym okresie tajemnicę handlową, tracą zasadniczo swój poufny charakter, jeżeli pochodzą sprzed pięciu lub więcej lat.** W drodze wyjątku nie zachodzi to jednak w sytuacji, gdy strona powołująca się na poufny charakter wykaże, że pomimo ich dawności, informacje te stanowią nadal zasadnicze elementy jej strategii handlowej czy też strategii handlowej osób trzecich, których dotyczą. Trybunał zauważył jednak, że uwagi te nie znajdują zastosowania do informacji, których poufność może być uzasadniona względami innymi niż znaczenie tych informacji dla pozycji handlowej zainteresowanych przedsiębiorstw, takich jak informacje dotyczące metodologii i strategii nadzoru.

¹ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. 2004, L 145, s. 1).

Trybunał orzekł ponadto, że ogólny zakaz ujawniania informacji poufnych ustanowiony w dyrektywie dotyczy informacji, które należy uznać za poufne przy badaniu wniosku o ujawnienie, niezależnie od kwalifikacji tych informacji w chwili, w której zostały one przekazane właściwym organom.

Trybunał podkreślił wreszcie, że **państwa członkowskie mają swobodę w podejmowaniu decyzji o rozszerzeniu ochrony przed ujawnieniem całej treści dokumentacji nadzorczej właściwych organów** lub przeciwnie o zapewnieniu dostępu do informacji będących w posiadaniu właściwych organów, które nie są poufnymi informacjami w rozumieniu dyrektywy. Jedynym celem dyrektywy jest bowiem nałożenie na właściwe organy obowiązku zasadniczej odmowy ujawnienia informacji poufnych.

W niniejszym przypadku do Bundesverwaltungsgericht należy zbadanie, czy informacje będące w posiadaniu Bundesanstalt, o których ujawnienie zwrócił się E. Baumeister, objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, jaki ciąży na tym urzędzie na mocy dyrektywy.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎(+352) 4303 2793